

Sygn. akt XVII AmE 281/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział XVII Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Bogdan Gierzyński

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2021 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (poprzednio (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.)**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

z udziałem zainteresowanych: (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w G., A. N. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą PHU (...) s.c. (...) w miejscowości T., P. M. (2) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą PHU (...) s.c. (...) w miejscowości T.**

o ustalenie, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej było uzasadnione

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 9 sierpnia 2019 r, znak: (...)(...)

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (poprzednio (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.) na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (poprzednio (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.) na rzecz zainteresowanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmE 281/19

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 9 sierpnia 2019 r., znak: (...)(...), na podstawie art. 8 ust. 1 w zw. z art. 30 ust. 1 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2019 r., poz. 755, 730, 1435 i 1495) oraz art. 104 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku przedsiębiorcy PHU (...) s.c. (...) z siedzibą w miejscowości T. stwierdził, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej dokonane w dniu 26 marca 2019 r. przez (...) S.A. z siedzibą w G., na żądanie podmiotu (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., do nieruchomości zlokalizowanej w miejscowości T., przy ul. (...) było nieuzasadnione.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (aktualnie: (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.) zaskarżając ją w całości.

Odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie:

I. Przepisów prawa procesowego tj:

1) art. 77 § 1 i art. 80 w zw. z art. 7 k.p.a. poprzez brak należytej oceny zebranego materiału dowodowego z jednoczesnym brakiem należytego ustosunkowania się do zarzutów Skarżącego odnośnie prawidłowości jego działania w zakresie możliwości skorzystania z prawa do wstrzymania dostawy energii elektrycznej do obiektu zlokalizowanego w T. przy ulicy (...) w dniu 26 marca 2019 roku,

2) art. 77 § 1 i art. 80 w zw. z art. 7 k.p.a. poprzez brak należytej oceny zebranego materiału dowodowego poprzez błędne przyjęcie, iż:

a) Wnioskodawca nie posiadał zadłużenia wobec Skarżącego, zaś opóźnienie w zakresie płatności wymagalnych kwot wynikających z faktury przed korektą nie przekraczało 30 dni, podczas gdy w momencie składania wniosku do (...) o wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do Wnioskodawcy posiadał on wobec Skarżącego zadłużenie w wysokości 314,08 zł wynikające z wystawionej faktury VAT nr (...) z dnia 12 lutego 2019, zaś dokonana korekta niniejszej faktury miała miejsce dopiero w dniu 15 kwietnia 2019 roku,

b) złożenie przez Wnioskodawcę reklamacji, wstrzymywało wymagalność wystawionych przez Skarżącego faktur i uprawniało Wnioskodawcę do nieregulowania płatności.

II. Naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:

1) art. 6b ust. 2 ustawy prawo energetyczne poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że Skarżący nie miał uprawnienia do wstrzymania dostaw energii Wnioskodawcy, podczas gdy zgodnie ze stanem faktycznym sprawy zostały spełnione wszystkie przesłanki do wstrzymania dostaw,

Mając na uwadze powyższe odwołujący wniósł o:

1. Zmianę zaskarżonej Decyzji poprzez orzeczenie, iż wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do obiektów Przedsiębiorstwa Handlowo - Usługowego (...) S.c. (...) zlokalizowanych w miejscowości T. przy ulicy (...) w dniu 26 marca 2019 roku na zlecenie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. było uzasadnione,

2. Zasądzenie kosztów postępowania wg norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego,

ewentualnie, w przypadku nieuwzględnienia wniosku, o którym mowa w pkt 1. wnoszę o:

3. Uchylenie zaskarżonej Decyzji w całości i przekazanie sprawy Prezesowi Urzędu w W. do ponownego rozpoznania,

4. Zasądzenie kosztów postępowania wg norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o:

1) oddalenie odwołania,

2) w razie wyznaczenia posiedzenia przygotowawczego - zwolnienie, na podstawie art. 205⁵ § 3 k.p.c., pozwanego od udziału w posiedzeniu przygotowawczym, gdyż z okoliczności sprawy wynika, że udział pełnomocnika będzie wystarczający, przy czym zdaniem pozwanego przeprowadzenie posiedzenia przygotowawczego w tej sprawie nie przyczyni się do sprawniejszego rozpoznania sprawy i zasadne jest skierowanie sprawy na rozprawę,

3) zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie zainteresowany P. M. (2) prowadzący działalność gospodarczą pod firmą PHU (...) s.c. (...) z siedzibą w miejscowości T. wniósł o:

1. oddalenie odwołania,
2. Zasądzenie kosztów postępowania sądowego od skarżącego na rzecz uczestnika postępowania według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie zainteresowany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wniósł o:

1. oddalenie odwołania,
2. zasądzenie od powódki na rzecz zainteresowanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Zainteresowany(...)s.c. (...) z siedzibą w miejscowości T. ma zawartą z Powodem - (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę nr (...) z dnia 27 listopada 2018 r. sprzedaży energii elektrycznej dla biznesu obowiązującą od 1 stycznia 2019 r.

Miejscem dostarczania energii elektrycznej jest punkt poboru nr (...), zlokalizowany w miejscowości T., przy ul. (...).

Zapisy obowiązującej umowy sprzedaży energii elektrycznej przewidują, że rozliczenia za energię elektryczną dla grupy taryfowej, do której został zakwalifikowany Zainteresowany PHU (...) przeprowadza się w półrocznym okresie rozliczeniowym.

W dniu 12 lutego 2019 r. Powód wystawił Zainteresowanemu (PHU (...) s.c. (...) z siedzibą w miejscowości T.) fakturę VAT nr (...) z tytułu rozliczenia sprzedaży energii elektrycznej za okres szacunkowy od 1 stycznia 2019 r. do 31 stycznia 2019 r. na kwotę do zapłaty 314,08 zł z terminem płatności do 19 lutego 2019 r.

Zainteresowany podnosił nieprawidłowość dokonanych wyliczeń i fakt wystawiania faktur rozliczeniowych zamiast szacunkowych i złożył reklamację drogą mailową.

Z uwagi na brak zapłaty powyższej faktury Przedsiębiorstwo skierowało do Wnioskodawcy w dniu 4 marca 2019 r. wezwanie do zapłaty, w którym wskazana została należność do uregulowania w kwocie 314,08 zł. W wezwaniu Wnioskodawca został poinformowany, że jeżeli nie wpłaci zaległej kwoty do dnia 8 marca 2019 r. Przedsiębiorstwo może wstrzymać dostarczanie energii elektrycznej do nieruchomości Wnioskodawcy.

W dniu 25 marca 2019 r. Zainteresowany - (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. odnotował wpływ zlecenia od Powoda - (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. - na wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości Zainteresowanego PHU (...), które zostało zrealizowane przez (...) (Zainteresowany 2 –(...)) w dniu 26 marca 2019 r.

Wznowienie dostarczania energii elektrycznej nastąpiło w dniu 9 kwietnia 2019 r. w następstwie zlecenia od Powoda, które do (...) wpłynęło w dniu 9 kwietnia 2019 r.

Faktura rozliczeniowa wystawiona 12 lutego 2019 r. została jak wynika z wyjaśnień Powoda; „skorygowana/anulowana w dniu 15 kwietnia 2019 r. z uwagi na termin wystawienia, który był wcześniejszy niż wynikający z zapisów umowy”.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 8 ust. 1 P.e. (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania zaskarżonej decyzji) w sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, w tym dotyczących zwiększenia mocy przyłączeniowej, umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, umowy świadczenie usług transportu gazu ziemnego, umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych, umowy, o której mowa w art. 4c ust. 3, umowy o świadczenie usługi skraplania gazu ziemnego oraz umowy kompleksowej, oraz w przypadku nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii, odmowy przyłączenia w pierwszej kolejności instalacji odnawialnego źródła energii, a także odmowy przyłączenia mikroinstalacji, nieprzyłączenia mikroinstalacji pomimo upływu terminu, o którym mowa w art. 7 ust. 8d⁷ pkt 2, nieuzasadnionego ograniczenia pracy lub odłączenia od sieci mikroinstalacji, rozstrzyga Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek strony.

Z kolei stosownie do treści art. 6b P.e.:

1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii może wstrzymać, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli:

- 1) w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że nastąpiło nielegalne pobieranie paliw lub energii;
- 2) odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, na żądanie sprzedawcy paliw gazowych lub energii wstrzymuje, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne, któremu odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, powiadamia na piśmie odbiorcę paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym o zamiarze wstrzymania dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli odbiorca ten nie ureguluje zaległych i bieżących należności w okresie 14 dni od dnia otrzymania tego powiadomienia.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, wstrzymuje dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że instalacja znajdująca się u odbiorcy stwarza bezpośrednie zagrożenie życia, zdrowia lub środowiska.

5. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane niezwłocznie wznowić dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła wstrzymanego z powodów, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, jeżeli ustaną przyczyny uzasadniające wstrzymanie ich dostarczania.

6. Przepisów ust. 1 pkt 2 i ust. 2 nie stosuje się do obiektów służących obronności państwa.

Wskazane powyżej przepisy określają kompetencję Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki do rozstrzygania sporów, między innymi, w sprawach dotyczących nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania energii.

Podkreślić należy, że Prezes Urzędu uzyskał prawo rozstrzygania sporów wyłącznie w sprawach enumeratywnie wyliczonych w art. 8 ust. 1 P.e. Przepis ten, przewidujący kompetencje organu administracyjnego, ma charakter wyjątku od ogólnej reguły, zgodnie z którą sprawy sporne są rozstrzygane przez sądy. Odstępstwa od ogólnej reguły powinny być natomiast zawsze interpretowane w sposób zawężający, co oznacza, że nie można przypisać Prezesowi URE kompetencji w żadnej innej sprawie niż te, które zostały sprecyzowane w art. 8 ust. 1 P.e.

Przepis art. 6b P.e. określa warunki oraz tryb wstrzymania dostarczania energii odbiorcy przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii. Jeden z dwóch enumeratywnie wskazanych przypadków, w których przedsiębiorstwo energetyczne jest uprawnione do wstrzymania dostaw paliw lub energii, stanowi sytuacja, w której odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi przez co najmniej 30 dni po upływie terminu płatności.

Zgodnie z treścią art. 6b ust. 2 P.e. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, na żądanie sprzedawcy paliw gazowych lub energii wstrzymuje, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności.

Prezes URE rozstrzygając ten spór rozważył, czy spełnione zostały przesłanki zawarte w art. 6b ust. 2 P.e.

W ustalonym wyżej stanie faktycznym podstawą do wstrzymania dostaw energii elektrycznej, według Powoda, była zwłoka w zapłacie za fakturę rozliczeniową, którą Powód wystawił Zainteresowanemu PHU (...) w dniu 12 lutego 2019 r., jednak podkreślenia wymaga, że zapisy obowiązującej pomiędzy Stronami umowy sprzedaży energii elektrycznej przewidują, że rozliczenia za energię elektryczną dla grupy taryfowej, do której został zakwalifikowany PHU (...)’ przeprowadza się w półrocznym okresie rozliczeniowym. W późniejszym czasie, bo dopiero w dniu 15 kwietnia 2019 r. wystawiona wcześniej faktura została skorygowana/anulowana z uwagi na termin wystawienia, który był wcześniejszy niż wynikający z zapisów umowy, co przyznał w postępowaniu sam powód. Na skutek anulowania tej faktury de facto nie istniała żadna zaległość za energię w dniu 26 marca 2019 r., tj. w dniu wstrzymania dostaw energii elektrycznej do zainteresowanego PHU (...). Stąd też zarzut powoda naruszenia przez organ regulacyjny art. 6b ust. 2 P.e. należy uznać za całkowicie chybiony z uwagi na brak zaistnienia podstawowej przesłanki, którą jest wystąpienie zadłużenia.

Sąd podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 6 maja 2009 r., sygn. akt XVII AmE 156/08, LEX nr 1727362, że „najistotniejszą przesłanką stwierdzenia, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej było nieuzasadnione jest brak zaległości zainteresowanych w stosunku do powoda, brak bowiem istnienia tej przesłanki powoduje również odpadnięcie pozostałych przesłanek, o których mowa w art. 6 ust. 3a Prawa energetycznego”.

Skoro zadłużenie po stronie PHU (...) nie wystąpiło, ponieważ to po stronie powoda nastąpiło sprzeczne z zawartą umową, wystawienie faktury o zapłatę za energię elektryczną, co zostało później przez powoda skorygowane (anulowano wystawioną fakturę), to wstrzymanie dostaw energii elektrycznej było nieuzasadnione.

Słusznie w toku postępowania podnosił pozwany, że aby uznać, że istnieje zaległość za energię po stronie odbiorcy, to musi istnieć podstawa do żądania danej zapłaty. W tym przypadku takiej podstawy nie było, bowiem faktura rozliczeniowa była wystawiona przedwcześnie, wbrew zapisom umowy łączącej Powoda i Zainteresowanego PHU (...). Sąd to stanowisko w pełni podziela. Dodać należy, że ostatecznie to sam powód przyznał, że zaległości w dacie wstrzymania dostaw energii nie było, albowiem dokonał korekty przedmiotowej faktury, na skutek złożonej przez PHU (...) reklamacji dotyczącej nieprawidłowości dokonanych przez powoda wyliczeń i fakt wystawiania faktur rozliczeniowych zamiast szacunkowych. Reklamacja nie została rozpatrzona przed wysłaniem do (...) wniosku powoda o wstrzymanie dostaw energii elektrycznej. Brak rozpoznania reklamacji nastąpił w wyniku zaniechania powoda, który nie zorientował się o wpłynięciu reklamacji mailem, spowodował wstrzymanie dostaw energii 26 marca 2019 r., przy czym wznowienie dostarczania energii elektrycznej nastąpiło dopiero w dniu 9 kwietnia 2019 r. w następstwie zlecenia od Powoda, które do (...) wpłynęło w dniu 9 kwietnia 2019 r., zaś sama faktura rozliczeniowa wystawiona 12 lutego 2019 r. została jak wynika z wyjaśnień Powoda; skorygowana/anulowana dopiero w dniu 15 kwietnia 2019 r. z uwagi na termin wystawienia, który był wcześniejszy niż wynikający z zapisów umowy. Zgodzić się również należy ze stanowiskiem ozwanego, że zgłoszone przez powoda reklamacje winny skutkować reasumpcją stanowiska Powoda w stosownym czasie, w tym poprzez odstąpienie od zlecenia wstrzymania dostaw energii skierowanego niezasadnie przez Powoda do zainteresowanego (...).

Wskazać w tym miejscu należy, że uprawnienie do wstrzymania dostaw energii uznać należy za bardzo dotkliwą sankcję stawiającą przedsiębiorstwo energetyczne w uprzywilejowanej sytuacji w stosunku do odbiorcy, gdyż tylko od jego decyzji zależało, czy w celu wymuszenia zapłaty należności, a jak się okazało – nienależnej w tym czasie, sięgnie po najdalej idący środek w postaci "odcięcia" dostaw energii, czy też nie. Z takiego uprawnienia zatem powinno korzystać w sposób powściągliwy, zgodny z zawartą umową i jedynie w sytuacjach nie budzących wątpliwości co do zaistniałego stanu faktycznego. Wypowiedział się tym przedmiocie m.in. Sąd Apelacyjny w Warszawie, który stwierdził w wyroku z dnia 9 czerwca 2015 r. VI ACa 1121/14, LEX nr 1820930), że jeśli możliwość wstrzymania dostaw jest uzależniona wyłącznie od decyzji przedsiębiorstwa, to podjęcie decyzji tak uciążliwej dla każdego odbiorcy, powinno być uczynione z zachowaniem zasad szczególnej staranności wymaganej od przedsiębiorcy działającego na rynku regulowanym. W niniejszej sprawie powód nie zachował zasad szczególnej staranności wskazanej wyżej, stąd też powód nie jest zwolniony z odpowiedzialności za własne działania bez zachowania zasad szczególnej staranności, co ostatecznie nie może negatywnie rzutować na niezawinione zachowanie zainteresowanego PHU(...).

W konsekwencji powyższego Sąd stwierdza, że nie została spełniona przesłanka wynikająca z art. 6b ust. 2 ustawy - Prawo energetyczne i powód dokonał wstrzymania dostarczania energii elektrycznej do obiektu PHU (...) niezgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Dlatego wstrzymanie dostaw energii elektrycznej w dniu 26 marca 2019 r. było nieuzasadnione.

W odniesieniu natomiast do podniesionych przez powoda zarzutów naruszenia szeregu przepisów postępowania administracyjnego Sąd stwierdza i wskazuje na utrwalone już w orzecznictwie stanowisko, że postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradiktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia tym samym stron możliwości podnoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 lutego 2007 r., sygn. akt VI ACa 952/06). Ewentualne naruszenie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w toku prowadzonego postępowania administracyjnego nie jest przedmiotem postępowania przed tutejszym Sądem, jak również nie stanowi samoistnej podstawy uchylecia decyzji w tym postępowaniu, albowiem nie ma ono wpływu na ocenę prawidłowości zaskarżonej decyzji. Wniesienie odwołania od decyzji administracyjnej wszczynają bowiem postępowanie sądowe, w którym Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpoznaje sprawę od nowa, w zakresie przedmiotu sprawy. Należy również stwierdzić, że specyficzny tryb postępowania, z jakim mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie, zasadza się na założeniu, że organ w toku postępowania administracyjnego gromadzi dowody na poparcie swoich twierdzeń, zaś strona odwołująca się czyli powód, w procesie zwalcza te dowody przedstawiając sądowi inne dowody, które zmierzają do obalenia twierdzeń organu. Sąd na nowo przeprowadza zatem postępowanie dowodowe, gromadząc materiał dowodowy w postępowaniu sądowym, z tego też względu przebieg postępowania administracyjnego nie ma wpływu na ostateczną decyzję podejmowaną przez Sąd. Do powoda należy zatem wykazanie, że zaprezentowane przez organ dowody nie pozwalają na konkluzję taką jak w decyzji, zaś rzeczą Sądu nie jest zastąpienie organu i przeprowadzenie postępowania od początku, a jedynie ocena legalności decyzji i w zależności od przewidzianych prawem możliwości bądź zmiana decyzji bądź jej uchylenie. W sytuacji, gdy organ stosownych dowodów nie dostarczył i decyzja nie znajduje odzwierciedlenia w zgromadzonym materiale dowodowym, na odwołującym się nie spoczywa ciężar przeprowadzenia dowodu przeciwnego. Na podstawie tak zebranego materiału dowodowego Sąd dokonuje ustaleń faktycznych oraz dokonuje subsumcji przepisów do ustalonego stanu faktycznego, czego skutkiem jest wydanie rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie poglądem (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r., sygn. akt III CRN 120/91, Lex nr 3724; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., sygn. akt I CKN 265/98, Lex nr 35385; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., sygn. akt I CKN 351/99, Lex nr 38556; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 r., sygn. akt I CKN 1036/98, Lex nr 52708) Sąd Ochrony konkurencji i Konsumentów nie może ograniczyć rozpoznania sprawy wynikającej z odwołania od decyzji tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. Przekazanie przez Prezesa URE odwołania

wszczyzna kontradiktoryjne postępowanie cywilne, którego celem nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy. Wyjątki od zasady, że zarzuty procesowe odnoszące się do etapu postępowania administracyjnego nie mogą doprowadzić do uchylenia decyzji w ramach rozpoznania odwołania, które zostały wypracowane przez orzecznictwo Sądu Najwyższego, wskazują, że taka możliwość odnosi się tylko do takich zarzutów, które nie mogą być konwalidowane na etapie postępowania sądowego (jak ma to miejsce np. w odniesieniu do ustaleń faktycznych, środków dowodowych, oceny dowodów, niektórych wad formalnych samej decyzji), ale także waga tych zarzutów musi być na tyle istotna, że uzasadnia ona uchylenie decyzji. Chodzi zatem o takie uchybienia organu, na skutek których podmiot, którego dotyczy decyzja, nie ma zapewnionych odpowiednich gwarancji proceduralnych, chodzi o uchybienia tego rodzaju (wady kwalifikowanych decyzji), które istotnie wpłynęły na merytoryczną treść zaskarżonej decyzji lub też takie sytuacje, w których zaskarżona decyzja została wydana bez podstawy prawnej, co w niniejszej sprawie nie nastąpiło.

Z tych względów Z tych względów Sąd oddalił odwołanie uznając je za niezasadne na podstawie art. 479^{31a} § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., uznając iż wobec oddalenia odwołania strona powodowa przegrała sprawę i powinna ponieść koszty procesu strony przeciwnej, niezbędne do celowej obrony w toku postępowania sądowego. Na koszty postępowania złożyło się: wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2018 r., poz. 265).

Sędzia SO Bogdan Gierzyński